

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5689/2545

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายนนทพันธ์ รัตนน้อยจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39

ย่อ / หลักกฎหมาย

การขอถอนคำร้องทุกข์ที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) นั้น ต้องถอนคำร้องทุกข์ก่อนคดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องอ้างว่าศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเป็นการไม่ชอบ เพราะการส่งหมายแจ้งวันนัดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษา ศาลชั้นต้นชอบที่จะทำการไต่สวนคำร้องก่อนว่าเป็นจริงตามที่จำเลยกล่าวอ้างหรือไม่ การที่ศาลชั้นต้นสั่งให้จำเลยทำเป็นคำฟ้องอุทธรณ์โดยอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อจำเลยยื่นอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ชอบที่จะมีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นทำการไต่สวนและมีคำสั่งว่าการอ่านคำพิพากษาของศาลชั้นต้นชอบหรือไม่เสียก่อน โดยไม่จำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย การที่ศาลอุทธรณ์มิได้มีคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบเช่นกัน ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ , ๙๑ จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ , ๙๑ จำคุกกระหนงละ ๑๐ เดือน รวม ๕ กระหนง เป็นจำคุก ๕๐ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒๕ เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกอุทธรณ์ จำเลยฎีกา ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์ โจทก์จำเลยไม่คัดค้าน ศาลฎีกาวินิจฉัยแล้ว เห็นว่า การขอถอนคำร้องทุกข์ที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒) นั้น ต้องถอนคำร้องทุกข์ก่อนคดีถึงที่สุด คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑ จำเลยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ แต่จำเลยมิได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ในเบื้องต้นย่อมถือว่าคดีถึงที่สุด การที่จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๔ อ้างว่า ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเป็นการไม่ชอบ เพราะการส่งหมายแจ้งวันนัดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษา ศาลชั้นต้นชอบที่จะทำการไต่สวนคำร้องก่อนว่าเป็นจริงตามที่จำเลยกล่าวอ้างหรือไม่ หากเป็นจริงดังที่จำเลยกล่าวอ้างก็ชอบที่จะเพิกถอนการอ่านคำพิพากษาได้ การที่ศาลชั้นต้นสั่งให้จำเลยทำเป็นคำฟ้องอุทธรณ์โดยอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ชอบที่จะมีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นทำการไต่สวนและมีคำสั่งว่า การอ่านคำพิพากษาของศาลชั้นต้นชอบหรือไม่เสียก่อน โดยไม่จำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย การที่ศาลอุทธรณ์มิได้มีคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบเช่นกัน ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับ

ความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ แต่ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกอุทธรณ์นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล เมื่อได้วินิจฉัยดังนี้แล้วจึงไม่ต้องวินิจฉัยฎีกาจำเลย และคำร้องขอถอน คำร้องทุกข์ของผู้เสียหายแต่อย่างใด พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฎีกาจำเลย และให้ศาลชั้นต้น ดำเนินการไต่สวนคำร้องของจำเลยลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๔ โดยสำเนาคำร้องให้โจทก์ก่อนแล้ว มีคำสั่งต่อไป นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์ · เรวัตร อิศราภรณ์ · พลรัตน์ ประทุมทาน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5689/2545>